

sions Nedsættelse, og næsten hver Gang, der har været Spørgsmaal derom, har man rørt ved den Kvæstion, om en saadan Kommission kunde virke mellem Rigsdagssamlingerne. Der har da aabenbart været en Tilboielighed hos de Fleste til at antage, at Kommissionen kunde virke med den ved Grundloven givne Myndighed mellem Samlingerne, om end den modsatte Mening og er kommen frem. Der har imidlertid ingenfinde været nogen Forhandling, som for Alvor har dreiet sig særlig om dette Spørgsmaal; der har ikke været anstillet nogen nærmere og dyberegaaende Undersøgelse derom. Jeg tror, jeg har stillet Sagens hele faktiske Gang for de Herrer, som have interesseret sig derfor, noie og tydeligt; maaffe lidt for fuldstændigt, men naar jeg skulde give et nogenlunde klart Billede, kunde jeg ikke godt gjøre det kortere. Nogle af de seneste Tilfælde, hvor der her i Folkethinget har været Spørgsmaal om en Undersøgelseskommissions Nedsættelse, ville jo være i Alles Erindring, men der er et Tilfælde, som de Færreste maaffe have lagt Mærke til. Der var i Landstinget en lille Samtale om dette Spørgsmaal, kort efter at Grundloven var vedtagen, i Anledning af et Forslag om at nedsætte en særlig Kommission, som skulde undersøge Statsrevisionsforholdene. Da var der navnlig en Samtale mellem H. W. Hansen, Blekingberg og Drsted, og man kom da som her atter ind paa de to Punkter, som tidligere, tildeels paa en forunderlig uklar Maade, havde været omtalte. Det ene Punkt er oprindelig kommet fra Drsted, som jo oprindeligt havde opkastet det Spørgsmaal, om ikke en saadan Kommissions Nedsættelse skulde være afhængig af Regjeringens Samtykke. I denne Form og i sin Almindelighed er det aabenbart stridende mod Grundlovens Tanke. Det er efter mit Begreb en Selvfølge, at det, som Grundloven selv i sine Bestemmelser giver Ret til, det, som Grundloven ligesom hjemler, er, at Thingene, uden at der behøves noget Samtykke fra Regjeringen, kan nedsætte en Undersøgelseskommission om almenyttige Gjenstande. Det andet Spørgsmaal er jo Spørgsmaalet om Kommissionens Virksomhed udover Rigsdagssamlingen. Hvad der her aabenbart har spillet en stor Rolle, er Hensynet til de en-

gelfte Forhold. Efter den Undersøgelse, jeg har kunnet anstille med Hensyn til dette Spørgsmaal, har jeg fundet, at den Tvivl, som jeg for længe siden har haft med Hensyn til Rigtigheden af den paa Rigsforsamlingen i saa Hensende fremsatte Paastand, var velgrundet. Jeg tør jo ingenlunde paatage mig at sige noget absolut Afgjørende herom; thi det er meget vanskeligt at komme til et fuldkommen bestemt Resultat med Hensyn til den engelfke Praxis. Imidlertid er der den store Forskjel fra Forholdene i 1849, at der nu foreligger en engelfk Udtalelse om dette Spørgsmaal fra en meget stor Autoritet. Mange Medlemmer ville vide, at jeg her figter til den Fremstilling af parlamentariff Praxis, som er givet af en af Underhusets betroede Embedsmænd, nemlig Erskine May. Det er en, som bekendt, stor Autoritet i alle disse Spørgsmaal, og han har baade givet en Fremstilling af den engelfke Konstitutions Historie overhovedet siden 1760 og navnlig en Fremstilling af den parlamentariffe Praxis; den sidste er udkommen i den ene Udgave efter den anden og nyder, som sagt, meget stor Autoritet. Efter denne Mands Fremstilling, som jeg, naar ikke imod Formodning Andet kan oplyses, maa anse for at være fuldstændig paalidelig, er Sagen den, at en saadan Undersøgelseskommission falder ind under, hvad Englænderne kalde select committees, i Modsætning til de Tilfælde, hvor hele Huset danner en Komite — a committee of the whole house — og der er jo heller ikke hos os Noget til Hinder for, at hele Thinget konstituerer sig som Udvalg. Den almindelige Regel med Hensyn til disse select committees eller Udvalg er, at deres Virksomhed standses umiddelbart, saasnart Parlamentet prorogeres. Væde Medlemmer ville vide, at Ordet „prorogeres“ svarer til, hvad vi kalde „sluttes“; en Prorogering ligger imellem en Afjournering fra Dag til Dag og en Opøsning; Prorogation svarer altsaa til Thingets Slutning, den Sag er aldeles klar. Efter en aldeles bestemt Praxis ophører altsaa i Reglen ethvert saadant Udvalgs Virksomhed, altsaa ogsaa Undersøgelsesudvalgs Virksomhed, med Thingets Slutning, med Husets Prorogation.